

fen, som dette Spørgsmaal dog ubetinget trænger til, ikke skal komme til at sinke eller forhale Anlæget af det, som man fra alle Sider er enig om er nyttigt og nødvendigt, det er et Frilager her ved Kjøbenhavns Tolddob. Maa jeg endnu kun sige den Bemærkning til, at det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (H. Hansen) utvivlsomt har Ret i, at denne jærlig danske Institution, Kreditoplag — i det Mindste er det ikke mig bekjendt, at den habes i et saadant Omfang som her — kunde gjøre det mindre nødvendigt for os at tilvejebringe en Frihandelsplads, end det er andetsteds. Men paa den anden Side maa det dog erindres, at Kreditoplagsretten strækker sig ikke til alle Varer. Det er jo kun til en begrændset Del af de toldpligtige Varer, at Kreditoplagsretten kan strækkes.

Da ikke Flere ønskede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldighedsfristen for Loven af 1ste April 1887, sigtende til at lette Konverteringen af Prioritetslaan i faste Eiendomme.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Lovforslagets Indhold fattes under Forhandling.

Breinholt: Den Lov, som ifølge det foreliggende Lovforslag foreslaas forlænges et Aar, blev, som det vil erindres, vedtaget i de allersidste Dage af forrige Samling her i Thinget efter at være behandlet af et Udvalg, der delte sig i et Flertal, der ikke ønskede Loven fremmet, og et Mindretal, der, med nogen Tidsbegrændsning, indstillede Lovforslaget til Vedtagelse. Thinget fulgte Mindretallet, paa hvis Vegne jeg tilkædligvis førte Ordet, og min Anbefaling var den Gang for saa vidt temmelig reserveret, som jeg erkjendte, at Lovforslagets

virkelige Berettigelse var tvivlsom, men at det rent praktisk set efter min Mening havde en ikke ringe økonomisk Betydning, og at jeg troede det rigtigt og godt og gavnligt, at Forslaget blev vedtaget, saa at der derved gennem en Veilighedslov blev givet frygtløshed og betænkkelige Pantedebitorer ligesom et stærkt Incitament til ved hurtig Besluttsomhed at benytte det da tilstedeværende rigelige og billige Pengemarked til at konvertere dyre Laan til billige, uden at de som ellers behøvede at lade sig affrække af de dermed forbundne høje Stempelpapirkostninger. Efter hvad jeg senere har bragt i Erfarung, har denne Lov i sin Helhed virket efter sin Henstigt og er bleven modtaget med stor Taknemmelighed. Den er ogsaa bleven benyttet i en langt større Udstrækning, end man oprindeligt turde forudsætte. Alligevel kan det næppe negtes, at Loven har haft en saa kort Levetid, at den ikke har formaaet at vinde en saadan Indgang i den almindelige Bevidsthed, at der jo ikke er Mange, der baade burde og kunde have benyttet Loven, der af Ubekjendtskab til til dens Tilværelse have forjæmt det. Ganste vist kan man sige, at disse bør tage Stæde for Hjemgjæld. Men paa den anden Side maa det ogsaa indrømmes, at det netop er den Slags Foll, der skal tage Stæde, som man sikkert vilde være mest lemsældig overfor. Det forekommer mig derfor, da det billige Laanemarked endnu er til Stæde, som om der er Meget, der kan tale for, at Lovens Virkefrist forlængedes. Det er vist, at faste Eiendomsbesiddere leve under saa trykkede Tider og saa trykkede Forhold, at det vel kunde være værd at række dem en lille hjælpsom Haand, og jeg tror, at man gjorde det her, og at man navnlig vilde spore deres Initiativ stærkt til at forsøge paa at slippe med en ringere aarlig Renteaagift ved at forlænge Loven lidt. Jeg henstiller derfor til det høie Thing, om det ikke vilde være hensynsfuldt, navnlig overfor mindre velstillede Medborgere, at man endnu gav dem Veilighed til at benytte denne Lov ved at forlænge den og stemme for Sagens Overgang til 2den Behandling, i det der da kunde stilles — og maaske var det rettest, at der blev stillet — et Vædringsforslag om at indskrænke Forlængelsestiden til en Termin, idet jeg erkjender, at det strider mod en Veilighedslovs indre Natur at give den en altsfor stor Varighed. Med denne forte Begrundelse skal jeg stemme for Lovforslagets Overgang til 2den Behandling og opfordre ærede Medlemmer til at vise det den samme Velvillie.